

hvorom Thingene kunne blive enige, at det kan stee paa. Det synes mig altsaa, at det, som foreligger, er, at det Udvalg, som bliver nedsat, beskæftiger sig med den ugiorte Deel af Sagen og ikke gaaer ind paa den gjorte Deel. Det var fra Begyndelsen af mit Forslag, at Thinget skulde nedsatte et Udvalg, for at beskæftige sig med denne Deel af Sagen, og derimod ikke med den anden Deel; nu veed jeg ikke, om Forholdet er af en saadan Art, at en Deling af denne Beskaffenhed kan stee i Afstemningen?

Formanden: Jeg troer rigtignok ikke, at det vel vil kunne lade sig gjøre, men jeg maa dog bemærke, at der ikke her er Tale om at give Udvalget nogensomhelst nærmere Instrux, som skulde kunne forhindre det fra at beskæftige sig med hvilkensonhelst Deel og udelukkende med hvilkensonhelst Deel, som maatte forekomme Udvalget hensigtsmæssigt, thi der staaer blot, at Udvalget skal gjøre Indstilling til Thinget angaaende de nærmere Bestemmelser, efter hvilke det Folkethinget tilkommende Valg kan foregaae. Hvis man vil gjøre et andet Forslag til Nedsættelsen af Udvalget end det nu af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) indbragte, saa vil man jo kunne stille et saadant Forslag, men da maa man først forkaste det, der her foreligger, som jo er et bestemt Forslag for sig i saa Henseende.

Sorensen: Jeg kan ikke finde, at § 53 indeholder denne Dobbeltthed, som en æret Rigsdagsmand har antydet, den indeholder jo ligefrem ikke Andet, end at der skal vælges Revisorer, og hvad disse Revisoreres Bestilling skal være. Der er jo altsaa ikke Andet for ethvert af Rigsdagens Thing at gjøre end at vælge disse Revisorer, og, naar de ere valgte, da at overlade dem at udføre Arbeidet, og, naar deres Arbeide er udført, at fremlægge det for Rigsdagen, thi da kan Rigsdagen først see, om det, som den ærede Rigsdagsmand meente maatte være Bestemmelsen for deres Virksomhed, er gjort, da kan den først tage Hensyn til, om Arbeidet har været gjort med den Udvidelse og med den Nøiagtighed og Dygtighed, som det kan forventes o. s. v. Skal man først gjøre en Ting saa vidtløftig, som her er bragt

paa Bane, at disse Revisorer ikke skulde kunne vælges, uden at der først maatte confereres indbyrdes af et Udvalg, og dette Udvalg igjen maatte conferere med Landsthingets Udvalg, og Sagen saa derefter skulde gaae tilbage til ethvert af de ærede Things Discusstioner, naar skal saa endelig Valget finde Sted? Her er jo virkelig aabnet en Veie, ad hvilken Sagen ikke kan komme til Ende under hele denne Session. Efter min Overbeviisning er der intet Andet at gjøre end ligefrem at holde sig til Lovens Ord, der byde os at vælge Revisorer (Hør!), og derefter overlade deres Virksomhed til dem selv; lader os derefter bedømme deres Arbeide, alt Andet er efter min Overbeviisning at gaae ind paa Afveie.

Winther: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste District (Hall) har idag sagt, uden dog egentlig at begrunde det, at gjøre det klart for Thinget, at jeg ikke ret havde vidst Bested om, hvad han havde meent eller udtalt isjor, og hvad han meente og hvad han havde sagt igaar. Jeg vil her ikke indlade mig paa denne Sag, fordi det vilde tage for megen Tid for Thinget at høre alt dette oplæse, men den Sag skal jeg klare med ham i de offentlige Blade (Latter). Der er endnu en Grund til, at jeg ikke kan gaae ind paa Sagen her, for det kunde være, at han selv horte til den Klasse af Rigsdagsmænd, der blive irritable i Sindet, hvergang man kommer til at røre ved denne Sag (Hør!)

Formanden: Jeg troer dog forøvrigt, at man ikke godt tør henvise en Discusstion fra Salen til at føres paa noget Sted udenfor Salen. (Ja! Ja!)

Winther: Derfor det skulde være absolut nødvendigt, saa kommer jo denne Sag for engang til, og saa skal jeg give ham fuldstændigt Gjensvar her; thi det er ikke saa ret at læse hele den Forhandling op, som har fundet Sted isjor, for at man deraf kunde see, hvem af os der havde Ret. Forøvrigt er det mig naturligtvis ganske ligegyldigt, om han mener, at jeg har Ret eller ikke, ligesom jeg ogsaa meget let er istand til, ad den anden Veie, som jeg antydede, at vise dem, som staae udenfor Thinget, hvem af os der har Ret, hvilken